

بزرگ‌ترین رکوردشکنی نهنگ‌ها در اقیانوس آرام

هم اکنون به روال هر تابستان گروهی از پستانداران دریایی در نزدیکی سواحل کالیفرنیا جمع شده‌اند تا به شکار پلانکتون‌ها بپردازند؛ اما گردهمایی امسال رکورد جمع شدن این جانداران در کنار هم را شکسته است.

هم اکنون به روال هر تابستان گروهی از پستانداران دریایی در نزدیکی سواحل کالیفرنیا جمع شده‌اند تا به شکار پلانکتون‌ها بپردازند؛ اما گردهمایی امسال رکورد جمع شدن این جانداران در کنار هم را شکسته است.

خلیج مانتری در کالیفرنیا زیستگاه گروهی از پلانکتون‌های میگو مانند موسوم به کریل (Krill) است؛ مخلوقات شناوری که غذای بسیاری از جانداران دریایی به شمار می‌روند. هم اکنون گروهی از پستانداران دریایی در نزدیکی سواحل این منطقه جمع شده‌اند تا با شکار این پلانکتون‌ها یک جشن بزرگ برای خود به راه اندازند؛ اما خبر جالب اینجاست که گردهمایی امسال رکورد جمع شدن این جانداران در کنار هم را شکسته است. در میان آنهایی که به مهمانی آمده‌اند، 100 وال آبی مشاهده می‌شوند که 1 درصد کل جمعیت این جانداران را تشکیل می‌دهد و از آن‌جاکه در طبقه‌بندی زیست‌شناسان جزو [171](#)؛ جانوران در معرض خطر [»](#)؛ قرار می‌گیرند، بر اهمیت این رویداد افزوده‌اند.

به گزارش نیوساینتیست، آلیسا شولمان جانیگر از انجمن نهنگ‌شناسی آمریکا می‌گوید: [171](#)؛ فقط می‌توان گفت که شرایط کاملا عالی است. یک جریان رو به بالای اقیانوسی باعث افزایش میزان پلانکتون‌ها و کریل‌ها شده است، و بادهای قوی کریل‌ها را به سوی ساحل رانده‌اند. [»](#)؛

باربارا بلاک از دانشگاه استنفورد می‌گوید: [171](#)؛ این یکی از بهترین توقف‌های نهارخوری در تمام اقیانوس آرام است. [»](#)؛ در سال 2011 / 1390، بلاک و گروهش 4300 عضو از 23 گونه پستانداران، ماهی‌ها، پرندگان و لاک‌پشت‌های دریایی را نشانه‌گذاری کردند. آنها دریافته‌اند که گونه‌هایی از سراسر زنجیره غذایی تمایل دارند که همانند جمع شدن در یک کافه، در خلیج مانتری دور هم جمع شوند.

هدف بلاک این است که یک منطقه حفاظت شده را در سواحل کالیفرنیا برای حفظ حیات وحش اقیانوسی ایجاد کند. وی می‌گوید: [171](#)؛ آیا عالی نیست که ما بتوانیم یک منطقه میراث جهانی را در حوالی جریان‌های گرم کالیفرنیا ایجاد کنیم؛ جایی که شکارچیان غول‌آسای دریایی بتوانند دور هم جمع شوند؟ ما محلی همچون دیواره عظیم مرجانی (در نزدیکی سواحل استرالیا) و سایر مناطق همچون گالاپاگوس داریم. اما منطقه‌ای را که معادل دریایی یوزپلنگ‌ها و شیرها را داشته باشد نداریم، منطقه‌ای همانند پارک ملی سرنگتی در تانزانیا. [171](#)؛

به گفته بلاک مشکل اینجاست که اذهان عمومی از شکارچیان دریایی آگاهی کمتری دارند. وی می‌گوید: [171](#)؛ شما نمی‌توانید چیزی را که نمی‌بینید نجات دهید. چیزی که من دریافته‌ام این است که بدون اشتیاق نسبت به موجودات زنده و یا ناحیه‌ای که عمیقا در قلب مردم جا دارد، حتی نمی‌توانید نجات چنین مناطقی را آغاز کنید. [»](#)؛